

A lány, aki csak derékig látszik

Szóval ott tartottam, hogy van egy lány
Akit először egy szerda délután
Vagy kedden este vettem észre
Uzsonna közben a monitort nézve

Valami egyszerű, unalmas pornó-site-on
Figyelt és egyszerre két vagy három
Pasival űzte a malac-sportot
Felidézve egy másik torkot

Amiben régebben egyszer már eltűntem én is
Mint annyi más ócska kis házi-fétis
Csak durr, bele... Majd a megállóban
Arra gondolva, hogy hányadik voltam

Aznap (vagy inkább azon a héten?)
A koszos kis földszinti ablakot néztem
S amíg elsétáltam a szemközti házig
Figyelt a lány, aki csak derékig látszik

A lány, ki csak derékig látszik
A lány, ki csak derékig látszik

Szóval a site-ot nézve ő jutott eszembe
És az, ha a telefont mégsem teszem le
Másnap, mikor felhívott reggel
Tán ma máshogy él, és nem egy gyerekkel

Látom a közértben, ahogy tavaly láttam
Mikor nagy zavaromban inkább a hátam
Mutattam felé egy polcon matatva
Kutyaeledeleket borítva magamra

Hogy ne vegyen észre, elbújtam gyáván
Hogy ne lássam az ócska kis cipőt a lábán
Sem azt a piszkos zöld kabátot
Amibe lopva zsemleket rámolt

Csak titokban lestem, ahogy a pénztárhoz ment
Újra megtudtam, hogy nem vagyok szent
S hogy biztos eltűnjön, még számoltam százig
S eltűnt a lány, aki csak derékig látszik

A lány, ki csak derékig látszik
A lány, ki csak derékig látszik

Zazie az ágyban

Vannak napok, amikor Eldée egy kicsit a múltjába révedve, mogyorós csokit is majszolva, emléket idéz és ilyenkor össze is mossa a múlt és a jelenkor álmait: valami zagyva péppé préseli összes kis gáláns és széppé már nem tehető, vagy malac kalandját, és Eldée szavai, mint afféle hangyák csak látszólag haladnak egy irányba ahogy a történet újabb és újabb lányba tesz utalást, haladva évről évre; de visszatér mindig egy furcsa kis névre, amiről nem túl sok valódi élménye maradt es azok is elbújnak egy rongyszőnyeg alatt, de biztos, hogy kilencven-valahányban Még baromi jó volt a Zazie az ágyban.

Za-za-za-za-za-za-za-za, Za-za-za-za-za-za-za-za
Zazie az ágyban

Persze lehet, hogy még ma is - gondolja Eldée és már el is képzelem, ahogy felemelné a telefont, a csörgésből nem is sejtve, hogy a másik végén a pofára ejtve valaha elhagyott Zazie-ka lóg, aki a rádióban hallva e számot, egy szót most Eldée-vel váltana arról, hogy miért csak a szexre emlékszik? "Csak ennyit ért a hónapok sora, az édes álmok, a versek, amiket írtál és a délutánok, mikor a butikhoz elém jöttél és együtt megfogadtuk, hogy mind leszedjük a csillagokat az égről és szépen a helyükbe szállunk és fent az égen majd mi fogunk ragyogni, ketten az Ikek... Az rendben van persze, hogy végül nem így lett, de menj el francba, Eldée, ha mára nem emlékszel a sok csodára, csak arra, hogy kilencven-valahányban mennyire jó voltam neked az ágyban..."

Za-za-za-za-za-za-za-za, Za-za-za-za-za-za-za-za
Zazie az ágyban

Kerti parti

Kerti partira hívott meg egy pofa
Mert ő mindig meghívat engem is, bár nem vagyok a rokona
Se őse se hőse se ismerőse
Mégis ő az aki mindig szól
De pedig nem ismer ő se'

Már a napernyők alatt ott gyülekezett a nép
Mikor a taxim befutott, én így dudorásztam épp
Aszongya: dip-dipi-dibidi- dipi-dibidi-bá
Nincs is jobb egy ilyen partinál

De jó, de jó, de jó egy efféle kerti parti

Eleinte sajnós kicsikét kókadt volt a gang
És néhány bamba, zsiszikes ócska bringa hamar az agyamra ment
És sajna én olyankor néha elvesztem a fejem
Hogyha vacakul érzem magam valami tingli-tangli helyen
Így hát jött Tom Collins és a Skarlát Szajha
Az olíwabogyóért volt némi hajsza
Ott az asztal körül, de én fürge voltam, sőt:
A tequilához szereztem citromot és sőt.

De jó, de jó, de jó egy efféle kerti parti

Persze naná, hogy kiszúrtam egy bőrt
És meg is indultam, hogy kivetem rá a tőrt
Mert csudára pörgött és volt benne anyag
Buffatag melléhez csak egy iciri-piciri agyat
Hordott és morgott a hóna alatt a deo-
-sex-machinaként jött ide az idea, hogy de jó
Kis ántik kerevetekre lelhetek az emeleten.
Nyakába nyögtem: "gyere velem fel!"

Na jó, na jó, na jó...

Beleláttam aznap éjjel egy csinibabába újra
És így feltárult újfent a pokol egy bugyra
Ahol a bugyorra vetkőzött, kis női ördögök
Csak chips-et
zabálnak és néha sült tököt
Vesznek magukhoz csak az ízélés végett
Mondjuk keddenként, ha a sorozat végre véget
Ér a szkájon mondjuk úgy tíz óra tájt
A vizezés reggel még így sose' fájt

De jó, de jó, de jó egy efféle kerti parti

Nagy Fenekű Nők Napja

Van egy nap
Májusban, amikor a nők egy része
A tükörbe meredve azt veszi észre
Hogy a fenéke valahogy a múlt nyár óta
Megnőtt, vagy csak az az idióta
Mosodás mosta a szoknyáját túlontúl
Forró vízben és ezért ezentúl
Vigyázni kell, hogy kinek adja
Be mosni a ruháit.
De persze a nagyja
A problémának ettől nem tűnik el
Hiszen a fenék-kérdésbe' döntenit kell,
Hogy fájó szívvel a molett butikból
Új ruhát kell venni vagy megint holnaptól
A sütit és a tésztát is el kell hagyni
És a kakaós tejnek is sajnós annyi
És a nőknek, akik a butikot választják
Rendezzük a Nagy Fenekű Nők Napját.

- Legyen ez igazi ünnep - mondja Jules
Aki májusban már a tengerparton ül
És hogy legyőzze feltörő zsír-iszonyát
Felhúzza egy sellő régi uszonyát
Amit a homokban talált eldobva egyszer
Szegény sellő, nyilván valami vegyszer-
nek a hatására, ami a tengerbe ömlött
Kínjában földi nő-formát öltött
Egy társkeresőnél dolgozik most
Delfinek helyett a hatos villamost
Lovagolja meg minden reggel
A zötykölődéstől kissé petyhüdt seggel
Minden májusban a tükör elé áll
Kicsit később már a mosodába' kiabál
És ha valaki, hát ő elmondhatja
Hogy neki szól a Nagy Fenekű Nők Napja.

Hupikék

Most kelni kell
És semmivel sem
Jobb ez a nap, mint a tegnapi
Ami marad majd belőle
Unásig ismeri már
Aki álmodik minket
De válaszra vár
Az egész ország
És az összes követ
Megmozgatják, hogy legyen valami szöveg
Bent a templomokban, mire bejön a nép
Mert az égen ott ül egy nagy Hupikék

Hupikék? Jé...
Hupikék? Ááá...

Félnek a civilek
A tankok futnak
De a kék izének a közelébe se jutnak
Winkler és Eldée a Várból nézik
Hogy a felhőkre ült kékség hogy vérzik
Mert lőnek rá nagyon
És amíg lehet, a népek hordják a vére alá a vedreket
Hogy kárba ne vesszen amit ad az ég
Ki tudja meddig húzza még
Ez a Hupikék

Hupikék? Jé...
Hupikék? Ááá...

Veled utazik Zazie

Ma is itt a reggel, ébred és felkel
Budapest és furcsa pállott hideggel
Köszönti Zazie-t, aki csak áll a járdán
Kezébe' telefon és iménti álmán
Töri a fejét és Emilre gondol
De indulni kell, mert még állig begombolt
Kis kabátja alá is befúj a szél
És teljesen átfagy, mire a buszhoz ér
Pedig egy messzi házban, ahol a madár se jár
Egy meleg szobában csak Zazie-ra vár
Egy csésze tea és Emil hangja
De a hetes buszt mindez hidegen hagyja

Gyere le velem, le gyere, a föld alá
veled utazik Zazie a metrón
Gyere le velem, le gyere, a föld alá
veled utazik Zazie a metrón

Zazie szegény, csak áll a járdán
Zsebre tett kézzel és iménti álmán
Töri a fejét, amiben húsz perc alatt
Egy zöld metróval Emilhez szaladt
És száguldás közben a fényeket leste
Az állomásokon, és aznap este
Emillel tréfából metrózni mentek
Mint gyerekkorukban, és végtelennek
Képzelték a rövid, húszperces utat
Metrósofőrnek is álmodva magukat
De Zazie álmát az álmában most
Dudálva gázolja szét a villamost
Egy centivel éppen elkerülő
Hetes busz, amire felkerül ő
Némi tolakodással, de mosolyog Zazie
mert a metrónál is gyorsabban repítik álmai.

Gyere le velem, le gyere, a föld alá
veled utazik Zazie a metrón
Gyere le velem, le gyere, a föld alá
veled utazik Zazie a metrón

Térerő

Winkler az ágya szélére ül
Az ágyon egy nő most éppen repül
Játékot úznak és a játék is őket
Körbe kergeti és térerőket
Találnak magukban és játsszák, hogy ők is
Susogós tahók s a kezükben jó kis
Mobillal szervezik a világot újra
És röhögnek, röhögnek az ágyon elnyúlva

"Gyere kicsike, rendelünk pizzát
Van itt egy kis bor, amíg meghozzák
A capricciosát, iszunk és közben
Elmesélem, hogy délben leköttem
Egy arcot, és a kabátja alatt
Egy pisztolya volt, és láttam, hogy matat
A hóna alatt, de én letéptem a fejét
És jöttem, mert éreztem, hogy mára már elég
A munkából, ezért most itt vagyok veled
Estig és aztán majd gyúrni is megyek
Mert ebben a szakmában nem leszek nyerő
Ha a karomban vagy a telefonomban nincs elég erő"

Térerő, térerő, térerő, térerő,
tirarira-rérerő
Térerő, térerő, térerő
Csak egészség legyen, meg térerő

"Az arcot és a harcot elfeledem ma veled
Rezgősre kapcsolom a mobilom, és ha mered
A melledre teszem és a másikon hívlak
És figyelem, ahogy a bimbók a rezgéstől híznak
A pizzáról a szádra egy kis gomba ragad
Majd valami ócska trükkel élve kimented magad
Ha a barátnőd hív, hogy moziba menne este
A fiúja pénztártól épp most kereste
Hogy venne jegyet, de nem tudja hányat,
Hisz ők még nem érzik azt a vágyat,
Ami összeköt minket, bár csak néha tör elő,
Hogy a telefonom ma hold-ba nyomva nem elérhető

Térerő, térerő, térerő, térerő,
tirarira-rérerő
Térerő, térerő, térerő
Csak egészség legyen, meg térerő

Az a nő

Na lám, megint egyedül áll és intelligensen kezeli az ügyeit az a nő, akit hárman is álmukba foglalnak éppen, és néha-néha, csak próbaképpen a mobilszámát is tárcsázni kezdik. S mert a lelkük mélyén ők épp elég gizdák, egy randevúra is elhívják néha, ígérve fűt-fát, zenét... És léha vagy bunkó módon végül elkésnek este vagy mentegetőznek és okot keresve úgy fél órával a találka előtt még visszalépnek és másnap délelőtt elfelejtik, hogy fel kéne hívni vagy legalább egy rövidke villanylevelet írni, hisz úgyis egész nap a monitor előtt csak egy inputra vár és néha jól belőtt frigidi-frizuráján még igazít kicsit. Délután öt körül várja a kocsit, ami elviszi végre egy olyan helyre, ahol egy gazdag embertől eshet teherbe vagy esetleg enélkül is feleségül kérik, s egy jól irányzott kis kosárral vérig sértheti végre majd azt a pasit aki két éve egyszer már visszautasította őt, mint egy utcanőt.

Pedig a lábai jók. És két éve még egy spanyol bankár a melléért bimbónként ötezer pezetát kínált, hogy nézhesse, de ő a bankár fiától tudta már rég, hogy apuka egy senki, száműzetésbe küldte csak a jenki (a cégvezetője), aki New Yorkban él, és néha-néha csak a hecc kedvéért egy beosztottját a végvidékre küldi néhány hónapra, évre: a bankár fia is így került Pestre. "Kár, hogy nincs pénze, mert csodás a teste" gondolja hősnőnk a taxira várva, s bár randevút beszélt meg az egyikkel mára a három közül, ki az álomra lő, egy bankár fiáról álmodik az a nő.

Winkler és Eldée a hajóra mennek

Úgy 11 tájban, a cukrászdába valaki hogyha belép
még meglátja álma mai mágusait: Winklert és Eldée-t,
akik a kávéba tejet most kevernek épp.
És az asztaluk mellett is ott van velük
ernyőjük ráncába bújva egy etűd
ami a hangjait tekintve egyszerű ugyan,
de meggyőző mágikus hatalma van.

Éjeken át csak a szertartások,
amiket a nők, akik ott voltak, tagadnak mások
előtt. És ahogy a közértbe mennek
reggeliért, végül nem hisznek ennek
a látomásnak, amit úgy éltek át
mint a szemek előtt lepergetett filmek hadát,
mikben a hősöknek reggelre illatos fürdő,
narancslé meg némi kávé dukált.

Winkler és Eldée a hajóra mennek, de mindazonáltal
mindazon általmennek, amin ekkor szokás:
álmodozás.

Winkler és Eldée a Körúton állnak
és az arcukon serkedő másnapos szakállnak
a mibenlétéről fecsegve lesik:
hoz-e a sors valami villamost nekik.
Pedig a lelkük mélyén egy hajóra vágynak,
amit a déli tengereken átmuzsikálnak,
a bárban várva megy egy árva hajnali vendég utolsó óhaját

Winkler és Eldée a hajóra mennek, de mindazonáltal
mindazon általmennek, amin ekkor szokás:
álmodozás.

Képzeletükben ez egy latin hajó,
amin a fedélzeten is úszik, ha jó
az idő, néhány kis bikinibe bújt nő.
Nem áll, nem megy és nincs is idő
ott a hajón. Csak Winkler és Eldée állnak
A megállóban, akár szerelmespárnak
is nézhetnénk őket a színház felől,
de túl nagy a szél és a hajó bedől.

Szexplanéta

Úgy érzem, újra meg újra divat lesz a szex.
A szemedbe nézek, megremegsz, lihegsz, zsezsegsz.
Vajon miért van ez így?

Egy-két, egy-két-hár' vagy négy nő van fenn Winklernél,
Akinek az ágya mellett is tükre van.
Na és a zene az, amivel ő a nőket éjjel
Elkábítja, és szerte-széjjel szórja a szobában a kába nőket
Mielőtt hajnalban elküldi a 'csába őket

Jules-nek is gyűlnek a karcok az arcok után
Fenn a galérián
Ahol az efféle ügyeket intézni szokta
A plafon alatt szabadon áramlik a szoknya

Ez egy szexplanéta
Ez egy szexplanéta

Eldénél a sarokban állnak a lelkek
Másodsorban a kályha mellett is
Ott hevernek ők
Azok a cicaszerű idegenek, akiket a keze szeret

Sok bamba bringa ring a hiba-limbára rátapintva a partin
Ahova vadászni mennek ők
És a hol mindent a szemnek szánnak a szabad, de szende szüzek
Akik még nem ismerik a tüzet

És mégis, amikor elközelg a parti végi tánc
Van románc
Van románc

Ez egy szexplanéta
Ez egy szexplanéta

M323

Persze, hogy délelőtt, fényes nappal vitték el őt. Tán egy mozdulattal törve vagy nyitva ki az egyik zárat; és az eső az ablakon még meg se' száradt, de olajos kezek már szedték is szét. Csak a csontváza maradt és néhány kép, róla és vele és benne és mulandó emlékeinkben még ott él az autó, amiben valaha velünk még emlékek voltak. Lám, milyen furcsa fintora a Sorsnak: ami mindegy volt benne, az egy kazetta csak: új zenékkal, bár néhol vacak a hangminőség, de valahol egy tolvaj tán most is matat a hifin egy gombbal. Hallgatja Zazie-t vagy a Térerőt bár a szöveget érti, nem hatja meg őt. Hisz az autókhoz ért, de a hajókhoz nem: nem látta Zazie-t a metróon sosem, nem látta Winklert a Körúton állni. És a kazettán végül is lehetne bármi, ő a negyedik számot már nem várja meg; arra gondol, hogy inkább egy crack vagy talán egy mucika izgatná fel, aki telefonhívásra jönne el. A kazetta végül a kukába kerül: Zazie a metróon elszenderül, elalszik mellette az a nő, eltűnik végleg a térerő. Süllyed a hajó és rajta Winkler, Jules és Eldée még néhány színnel gazdagítják a kukában lakó tárgyak képét, hogy ne legyen fakó a hely, ahova kerültek ők.

Bell

A múlt század* végén egy fránya amerikai^{**},
bizonyos Bell, egy készüléket talált fel.
A találmány híre bejárta a nagyvilágot,
s azóta minden polgári családba telefon kell.

Mert hiszen micsoda érzés, mikor Málcsi néni Celldömölkön, a foteuil-ben ülve a kanári mellett beszél, és hangját Pesten hallhatod!

Lássuk be kérem, hogy a telefóniával
versenyezni végképp nem lehet.

A postások szomorúan konstatálták, hogy ritkábbak lettek a levelek, hiszen
sürgős információkat telefonon közölni jobban lehet.

Az úri közönség hóbortja lázasan
tombolt, s divattá lett a telefon-őrület.
Pár hét múltán a férjek rádöbbenek, mire jó még a Bell-féle készülék:

volna kedve rajtakapni
in flagranti asszonyát,
ha üzleti úton otthonától
messze-messze jár, s talán a
csábító épp most csókolja
nője habnyakát?
Csak tárcsázza apartement-je számát!

Segít a múlt század-béli
fránya amerikai,
bizonyos Colt,
aki a revolver atyja volt,
és a múlt század végi
fránya amerikai, bizonyos Bell...

* *Kell-e mondanunk, hogy ezt a szöveget a múlt században írtuk?*

** *Igen, tudjuk, de hát ez van*